

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obo/10/2016
Identifikačné číslo spisu: 9016898195
Dátum vydania rozhodnutia: 30.11.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:9016898195.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ivany Izakovičovej a členiek JUDr. Eleny Krajčovičovej a Ľubomíry Kúdelovej v spore žalobcu: PK Faktoring, s.r.o., so sídlom Staré Grunty 162, 841 04 Bratislava, IČO: 47 808 900 (predtým O. B., nar. XX. februára XXXX, bytom U. XXX, XXX XX U.), právne zastúpeného Karkó s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Sad nad Studničkami 1029/32, 010 01 Žilina, proti žalovanému: Mesto Martin, so sídlom Nám. S. H. Vajanského 1, 036 49 Martin, IČO: 00 316 792, právne zastúpenému Advokátska kancelária JUDr. Ján Mrázovský & partners, s. r. o., so sídlom Mariánske námestie 2, 010 01 Žilina, IČO: 36 855 278, o zaplatenie 3.422.293,04 Eur (pôvodne 103.100.000,- Sk) s príslušenstvom, vedenom na Krajskom súde v Žiline, pod sp. zn. 19Cb/161/2002, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 22. apríla 2015, č. k. 19Cb/161/2002-1217, takto

rozhodol:

- I. Návrh žalobcu na prerušenie konania z a m i e t a.
- II. Dovolacie konanie z a s t a v u j e.
- III. Žiadna zo strán n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Žiline, ako súd prvej inštancie, napadnutým uznesením zo dňa 22.04.2015, č. k. 19Cb/161/2002-1217, rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. Uviedol, že právny predchodca žalobcu sa žalobou zo dňa 20.05.2002, podanou na Krajskom súde v Žiline dňa 21.05.2002 domáhal zaplatenia 103.100.000,- Sk s príslušenstvom ako hodnoty nepeňažného vkladu

žalovaného, ku ktorému spoločnosť Lyžiarske stredisko Martinské hole a.s. nenadobudla vlastnícke právo.

2. Súd prvej inštancie dodal, že vo veci rozhodol Krajský súd v Žiline rozsudkom zo dňa 19.03.2014, č. k. 19Cb/161/2002-1059 tak, že prvým výrokom žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 3.422.293,04 Eur s 11,4 % úrokom z omeškania ročne od 15.09.2002 do zaplatenia v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Druhým výrokom žalobu o zaplatenie 25 % úroku z omeškania ročne zo sumy 3.422.293,04 Eur od 01.01.1998 do 14.09.2002, 13,6 % úroku z omeškania ročne zo sumy 3.422.293,04 Eur od 15.09.2002 do zaplatenia zamietol. Tretím výrokom vyslovil, že o trovách súdneho konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 08.04.2015 a to v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 26.02.2015, č. k. 2Obo/38/2014, 2Obo/39/2014-1167, ktorým bolo rozhodnuté o odvolaní žalobcu a žalovaného tak, že Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu potvrdil.

3. Krajský súd v Žiline považoval za potrebné pri rozhodovaní o trovách tohto súdneho konania poukázať na skutočnosť, že úspech žalovaného, resp. neúspech žalobcu (v časti úroku z omeškania) nebol len v nepatrnej výške, ktorý by bolo možné prehliadať, pričom v tejto súvislosti dal do pozornosti rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.04.2004, sp. zn. 1MCdo/1/2004. Pre zdôraznenie správnosti postupu súdu pri rozhodovaní o trovách tohto súdneho konania krajský súd uviedol, že žalovaná istina spolu s úrokom z omeškania uplatnená žalobcom v žalobe predstavovala výšku 3.422.293,04 Eur spolu s 25 % úrokom z omeškania ročne od 01.01.1998 do zaplatenia, t. j. do 19.03.2014 (vyhlásenie rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 19.03.2014, č. k. 19Cb/161/2002-1059), celkom suma 17.303.676,17 Eur.

4. Úspech žalobcu potom predstavoval 7.915.866,93 Eur (súdom priznaná istina 3.422.293,04 Eur + 11,4 % úrok z omeškania ročne od 15.9.2002 do zaplatenia, t. j. do 19.03.2014, do vyhlásenia rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 19.03.2014, č. k. 19Cb/161/2002-1059).

5. Úspech žalovaného predstavoval 9.387.809,23 Eur (25 % úrok z omeškania ročne z istiny 3.422.293,04 Eur od 01.01.1998 do 14.09.2002 +13,6 % úrok z omeškania ročne od 15.09.2002 do zaplatenia, t. j. do 19.03.2014, do vyhlásenia rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 19.03.2014, č. k. 19Cb/161 /2002-1059).

6. Na základe vyššie uvedeného teda čiastočný úspech žalobcu je 7.915.866,93 Eur, t. j. 45,75 % a čiastočný úspech žalovaného 9.387.809,23 Eur, t. j. 54,25 % vyčíslený k pomeru žalovaného nároku 17.303.676,17 Eur a rozhodnutému. Z uvedeného je podľa krajského súdu nesporné, že v konaní mal čiastočný úspech žalobca a čiastočný úspech žalovaný, ktorý úspech je približne rovnaký, preto bolo potrebné o trovách konania rozhodnúť v zmysle ust. § 142 ods. 2 O. s. p. tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Krajský súd v Žiline zdôraznil, že pri úspechu (neúspechu) vo veci, t. j. pri zodpovednosti za výsledok súdneho konania, je nevyhnutné vziať do úvahy celý predmet sporu, t. j. čo bolo žalobou uplatnené k tomu, čo bolo rozhodnuté vo veci. Len tak je možné posúdiť úspešnosť (neúspešnosť) sporových strán, za vzatia do úvahy aj príslušenstva, a to úroku z omeškania, ktorý v tejto veci nebol v zmysle vyššie uvedeného výpočtu zanedbateľný. Práve preto, že sa pri zodpovednosti za výsledok sporu musí vziať do úvahy celý predmet sporu, t. j. istina aj príslušenstvo k tomu, čo bolo rozhodnuté, krajský súd mal za to, že k vyčísleniu úroku z omeškania, ktorý tvoril tiež predmet sporu, mohlo dôjsť len k dátumu rozhodnutia vo veci, a to k dátumu vyhlásenia rozsudku krajským súdom, k 19.03.2014. Preto prvoinštančný súd o trovách konania rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokoch napadnutého uznesenia.

7. Proti napadnutému uzneseniu súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca, ktorý navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil Krajskému súdu v Žiline na ďalšie konanie. Žalobca svoje odvolanie dôvodil tým, že Krajský súd v Žiline dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ O. s. p.) a nesprávne právne posúdil vec (§ 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.).

8. Žalobca má za to, že prvoinštančný súd nesprávne vyhodnotil otázku pomerného úspechu, resp. neúspechu v spore vzhľadom na čiastočný neúspech žalobcu pri priznaní výšky úroku z omeškania z istiny s príslušenstvom a viazanosť tejto otázky na priznanie náhrady trov jednak právneho zastúpenia a jednak náhrady za žalobcom uhradený súdny poplatok. Žalobca zdôraznil, že v zmysle § 7 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, sa cena príslušenstva nezahrnie do základu poplatku. Žalobca dodal, že trovy advokáta ako aj súdny poplatok, sa vyčísľujú iba z hodnoty istiny ako predmetu konania, pričom príslušenstvo na túto výšku nemá žiaden vplyv. Podľa žalobcu, ak sa účelne domáhal nároku, z ktorého platil súdny poplatok, a tento nárok mu bol na 100 % priznaný (lebo istina bola priznaná celkom), tak by žalobca mal mať nárok na náhradu týchto nákladov, ktoré by inak nemusel znášať, ak by žalovaný svoj dlh dobrovoľne splnil. V zmysle napadnutého rozhodnutia krajského súdu tak má žalobca znášať všetky súdne poplatky, a to aj napriek nespochybniteľnej skutočnosti, že tieto súdne poplatky boli zaplatené práve z domáhanej sa istiny, ktorá mu bola na 100 % priznaná. Takže žalobca tieto poplatky bol nútený vynaložiť pre porušovanie zákona žalovaným /nezaplatenie dlhu/. Inak by o existujúcej istine nároku nebolo možné pred súdom konať (obdobná situácia podľa žalobcu platí nielen pre súdne poplatky, ale pre celý nárok na náhradu trov konania a právneho zastúpenia. Pokiaľ sa tieto náklady, resp. nároky počítajú z vymáhanej istiny, potom v prípade 100 % priznania istiny, by podľa žalobcu aj mali byť podľa pomeru úspechu v konaní vo vzťahu k istine priznávané.

9. Žalobca ďalej po podaní odvolania navrhol, aby odvolací súd konanie prerušil podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. v spojení s § 243c O. s. p., a to až do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti podanej žalovaným. Žalobca tento svoj návrh odôvodňoval tým, že proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.02.2016, sp. zn. 1MObdV/2/2015, podal žalovaný ústavnú sťažnosť, o ktorej koná Ústavný súd Slovenskej republiky, pod sp. zn. II. ÚS 454/2016 s tým, že rozhodnutie ústavného súdu môže mať význam pre rozhodnutie v odvolacom konaní.

10. V priebehu konania o odvolaní, navrhol pôvodný žalobca O. B., nar. XX. februára XXXX, bytom U. XXX, XXX XX U., podaním z 19.06.2015 (č. l. 1301 spisu) zmenu na strane žalobcu, ktorú zmenu odôvodnil postúpením pohľadávky uplatnenej v tomto konaní na obchodnú spoločnosť PK Faktoring, s.r.o., so sídlom Staré Grunty 162, 841 04 Bratislava, IČO: 17 808 900. O tomto návrhu rozhodol najvyšší súd uznesením z 04.10.2017, sp. zn. 1MObdV/1/2017 tak, že navrhovanú zmenu pripustil.

11. Podaním z 29.09.2017, doručeným Krajskému súdu v Žiline dňa 05.10.2017 prostredníctvom eŽaloby, žalobca podané odvolanie vzal späť v celom rozsahu, keďže medzi stranami sporu došlo k uzatvoreniu dohody o urovaní zo dňa 29.09.2017.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“) [§ 470 ods. 1, 4 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], vzhľadom k tomu, že odvolanie bolo podané pred 01.07.2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C. s. p., na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

13. Odvolací súd v prvom rade zdôrazňuje, že otázka prerušenia konania podľa § 109 ods. 2 písm. c/ O. s. p. v spojení s § 243c O. s. p., a to až do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti podanej žalovaným, v danom prípade už nie je rozhodujúca. Opodstatnenosť prerušenia konania zanikla, nakoľko o podanej sťažnosti Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol Nálezom zo dňa 26.01.2017, č. k. II ÚS 454/2016-162. Napokon aj v prípade, ak by ústavný súd o sťažnosti nerozhodol, otázka prerušenia konania by nebola aktuálna z dôvodu späťvzatia odvolania žalobcom a následného zastavenia odvolacieho konania. Preto odvolací súd takýto návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol.

14. Podľa § 369 ods. 1 C. s. p., dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

15. Podľa § 369 ods. 3 C. s. p., ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

16. Späťvzatie odvolania je jedným z dispozitívnych úkonov, ktorým strana sporu stráca právo na prejednanie veci v odvolacom konaní. Odvolanie môže vziať späť iba tá strana sporu, ktorá odvolanie podala. Na účinné späťvzatie odvolania sa nevyžaduje ani súhlas druhej strany sporu, a ani súhlas súdu.

17. Vzhľadom na právne účinné späťvzatie odvolania žalobcom, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd, odvolacie konanie v súlade s citovaným ustanovením § 369 ods. 3 C. s. p., zastavil.

18. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. tak, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na ich náhradu, a to v súlade s návrhom žalobcu o nepriznaní trov odvolacieho konania žiadnej strane, ako aj s poukazom na dohodu o urovnaní medzi stranami sporu zo dňa 29.09.2017.

19. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.). Dovolanie je podľa § 421 C. s. p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.). Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.). Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 C. s. p.). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného

uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1). Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.). Dovolanie prípustné podľa § 420 C. s. p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.). Dovolanie prípustné podľa § 421 C. s. p. možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.). Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.). Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.). V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie.